

วารสารวิชาการ
Veridian E-Journal, Silpakorn University

ฉบับภาษาไทย

มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ

ปีที่ 8 ฉบับที่ 1
เดือนมกราคม - เมษายน 2558

ISSN 1906 - 3431

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

<http://www.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/>

วารสารวิชาการ

Veridian E – Journal, Silpakorn University

ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ

ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-เมษายน พ.ศ. 2558

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

วัตถุประสงค์

มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ นักวิชาการ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และผู้สนใจทั่วไป ได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัย รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นทางวิชาการ และการวิจัยในสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาในสาขาดังกล่าวต่อไป

สาขาที่รับพิจารณา

สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ

กำหนดออก

วารสารวิชาการ Veridian E – Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ จำนวน 3 ฉบับ/ปี ดังนี้ จำนวน 3 ฉบับ/ปี ฉบับละ 80 บทความ

- เดือนมกราคม-เมษายน
- เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม
- เดือนกันยายน-ธันวาคม

การเผยแพร่

เป็นวารสารอิเล็กทรอนิกส์ เผยแพร่บนเว็บไซต์

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/issue/archive>

ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

นางสาวนภาพร บุญศรี หรือ นางสาวชุติมณฑน์ อยู่เป็นสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มือถือ 091- 424 9362 หรือ 034 -218788 - 91 ต่อ 19 โทรสาร 034 243 435 email gradsu.jr@gmail.com

การสมัคร

ผู้เขียนบทความสามารถดูรายละเอียดเงื่อนไขรูปแบบการจัดทำบทความ และการสมัครส่งบทความเพื่อพิจารณา ในระบบออนไลน์ (ThaiJO) ได้ที่เว็บไซต์

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/index>

คำนำ

ตามที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ดำเนินการจัดทำวารสารวิชาการ Veridian E – Journal, Silpakorn University ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ นักวิชาการ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และผู้สนใจทั่วไป ได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัย รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นทางวิชาการ และการวิจัยในสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาในสาขาดังกล่าวต่อไป

วารสารวิชาการ Veridian E – Journal, Silpakorn University เป็นวารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) อยู่ในฐานข้อมูล TCI

ในปี พ.ศ. 2558 กำหนดจัดทำวารสารวิชาการ Veridian E – Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ จำนวน 3 ฉบับ/ปี ดังนี้

- ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-เมษายน พ.ศ. 2558
- ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม พ.ศ. 2558
- ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน-ธันวาคม พ.ศ. 2558

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารวิชาการ Veridian E – Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ นี้ จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการต่อยอดผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ และการนำไปใช้ประโยชน์ในทางวิชาการและแก่ชุมชนและสังคมต่อไป

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

กองบรรณาธิการ

คณะกรรมการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศน์วงศ์ บรรณาธิการ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ เดชา วราขุน กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ภาพพิมพ์ และสื่อผสม)
สาขาวิชาศิลปกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. ศาสตราจารย์ปรีชา เกาทอง กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม)
คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. ศาสตราจารย์ วิโชค มุกดามณี กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (สื่อผสม)
คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
ศิลปินศิลปาธร สาขาศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ผาสุข อินทรารุธ กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
ข้าราชการบำนาญ (อดีตคณบดีคณะโบราณคดี
มหาวิทยาลัยศิลปากร)
7. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วีรัชชัย กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

8. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.อัจฉรา วงศ์โสธร กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสภาวิชาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
9. ศาสตราจารย์ภิกษาน ไกรฤทธิ บุญเกียรติ กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม (สคส.)
10. ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ประคอง นิมมานเหมินท์ กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
11. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ อรศิริ ปาณินท์ กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
12. ศาสตราจารย์กิตติคุณ กำจร สุนพงษ์ศรี กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
กรรมการคณะวุฒิอาจารย์สาขา
มนุษยศาสตร์และประธานคณะอนุวุฒิอาจารย์
ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
13. ศาสตราจารย์ กำจร กุลชล กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
14. รองศาสตราจารย์ บาทัน อิมสำราญ กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐพล สุวรรณกุลสง กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ	ที่อยู่
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์	ภาควิชาเทคโนโลยีและการสื่อสาร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ	สำนักงานวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม	สำนักงานวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกนถุน บางท่าไม้	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิตา วรรณพิรุณ	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
6. ดร.กมล ตราชู	เทศบาลเมืองมหาสารคาม
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
9. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เณรยอด	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
12. อาจารย์ ดร.นภาพเดช บุญเชิดชู	สาขาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำมนต์ เรืองฤทธิ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
14. รองศาสตราจารย์ สมประสงค์ น่วมบุญลือ	ข้าราชการเกษียณ
15. รองศาสตราจารย์ ดร.จิรวรรณ คงคล้าย	ข้าราชการเกษียณ
16. อาจารย์ ดร.เผด็จ ทุกข์สุญญ	คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
17. อาจารย์ ดร.กัญญพัทธ์ ก่อมจงเจริญ	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
18. อาจารย์ ดร.วัจนันท์ มัตติทานนท์	คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนิรุทธ์ สติมัน	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ คำใจ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
21. อาจารย์ ศราวุธ ยืนยง	คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
22. ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.กาญจนา คุณารักษ์	ข้าราชการเกษียณ
23. ดร.ปฤถต์ ทัจนฤตย์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
25. อาจารย์ ดร.วรกาญจน์ สุขสดเขียว	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

26. อาจารย์ ดร.ศักดิ์พันธ์ ตันวิมลรัตน์ สำนักงานหอสมุด วังท่าพระ มหาวิทยาลัยศิลปากร
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุ่่นอารมย์เลิศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
28. รองศาสตราจารย์ ดร.นัตยา ปิถันธนานนท์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
29. อาจารย์ ดร.ศยามน อินสะอาด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
30. รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมรินทร์ เทวตา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
33. อาจารย์ ฉันทพร วณิชฤทธา นักวิจัยและนักวิชาการอิสระ
34. อาจารย์ วรรณภา พิพัฒน์วงศ์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา ตุงคะสมิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิราพร รามศิริ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวีร์ บุญคุ้ม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร จันทรนำชู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญฤดี ตันตระบัณฑิตย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
40. อาจารย์ ดร.จันทนา แสนสุข วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์ ศูนย์สนับสนุนและพัฒนารการเรียนรู้การสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม
42. อาจารย์ ดร.ภริณี วัชรสินธุ์ สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
43. รองศาสตราจารย์ ประสพชัย พสุนนท์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
44. อาจารย์ ดร.ชัยวิชิต เขียรชนะ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
45. อาจารย์ ดร.ยุวรี ผลพันธิน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
46. อาจารย์ ศิริมา ปุรินทรากิบาล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
47. อาจารย์ อรุณศรี ชาญสมุห์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
48. อาจารย์ ดร.มิ่งขวัญ ภาคส์ญไชย คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
49. อาจารย์ ดร.ดวงกมล อัครวมาศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

50. นาย ธนาพงศ์ ศรีสุชาติ สำนักงานโบราณคดี
51. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริบุญ จงวุฒิเวศย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
52. อาจารย์ ดร.ภัทรพล มหาจันทร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
53. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพงษ์ บัวหล้า คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
54. รองศาสตราจารย์ พรชัย เทพปัญญา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
55. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม รัตน์โชติ ข้าราชการเกษียณ
56. อาจารย์ สิริินทร์ ลัดดาภิบาล บุญเชิดชู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
57. อาจารย์ ดร.ศิริวรรณ วิณิชวัฒน์วรชัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
58. รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
59. อาจารย์ ดร.อิทธิมาศ มากจ้อย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
60. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายวรุณ น้อยนิมิตร คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
61. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพิน ศิริสัมพันธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
62. รองศาสตราจารย์ ดร.วิภาวรรณ อยู่เย็น คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
63. อาจารย์ ดร.จุฑามณี อ่อนสุวรรณ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

64.	อาจารย์ ดร.วินัยธร วิชัยดิษฐ์	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
65.	อาจารย์ ดร.ฉายรวี อนามจรรัช-ศิริก	ภาควิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติ
มหาวิทยาลัยมหิดล
66.	อาจารย์ ดร.สายสุตา เตียเจริญ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
67.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลฉวี ประเสริฐสุข	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
68.	อาจารย์ ดร.นงนุช โรจนเลิศ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
69.	อาจารย์ ดร.ธีรรัตน์ วรพิเชฐ	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
70.	รองศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
71.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
72.	อาจารย์ วันชัย เจือบุญ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
73.	อาจารย์ ดร.สำเริง อ่อนสัมพันธ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
74.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัทนา วัฒนอมศักดิ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สารบัญ (เล่มที่ 1)

	หน้า
คำนำ	ก
บรรณาธิการ และ กองบรรณาธิการ	ข – ง
ผู้ทรงคุณวุฒิ	จ – ฉ
บทความ : กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	

การพัฒนาสื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกับชุมชนโดยใช้แหล่งเรียนรู้โบราณคดีหนองราชวัตร จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์

The development of learning media with the community participation by using an archeological learning resource of Nongratchawat, Suphanburi province to encourage creative learning

เอกนถน บางท่าไม้ (Eknarin Bangthamai)

สิริธร บุญประเสริฐ (Sirithorn Boonprasert)

นรภัทร เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (Norapat Saneewong Na Ayuthaya) 1 - 17

การตระหนักถึงความเป็นส่วนตัวด้านสารสนเทศบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กรณีศึกษาเฟซบุ๊ก

Awareness of information privacy on online social networking sites of students at the Faculty of Arts, Silpakorn University: Case study of Facebook.

ผุสดี ดอกพรม (Phussadee Dokphrom) 18 - 38

ทัศนคติต่อ Generation Y ของผู้เข้าร่วมอบรมเรื่อง เข้าใจผูกพัน รักษา จูงใจ

Generation Y

Attitude toward Generation Y: A case study of the participants of the seminar "Understanding, engaging, retaining and motivating Generation Y to enhance organization's productivity"

ลือรัตน์ อนูรัตน์พานิช (Luerat Anuratpanich) 39 - 47

การพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบบมีส่วนร่วมกับชุมชน
โดยใช้พิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์
The Development of Learning Innovation for Basic Education Level with
Community Participation on Museum and Local Learning Resources
for the Creative Learning

มาเรียม นิลพันธุ์ (Maream Nillapun)

ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย (Siriwan Vanichwatanavorachai)

48 - 61

การศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษาสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษา
The study guidelines for learning management of the STEM Education
for elementary students.

จรัส อินทลาภาพร (Chamras Intalapaporn)

มารุต พัฒนาผล (Marut Patphol)

วิชัย วงษ์ใหญ่ (Wichai Wongyai)

ศรีสมร พุ่มสะอาด (Srisamorn Pumsa-ard)

62 - 74

รูปแบบการบริหารข่ายงานห้องสมุด มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคสู่ การเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม
Administrative Model of Provincial University Library Network for Innovative
Organization

ศักดิ์พันธ์ ตันวิมลรัตน์ (Sakdipan Tonwimonrat)

75 - 94

การบริหารจัดการศึกษาแบบรัฐร่วมเอกชน

Public-Private Partnerships in Educational Administration

กมลมาลย์ ไชยศิริธัญญา (Kamolmal Chaisirithanya)

นพดล เจนอักษร (Nopadol Chenaksara)

95 - 108

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเกมการศึกษา เรื่องตารางธาตุ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Development of Computer Assisted Instruction in Science Education Game on
Periodic Table for Mathayomsuksa IV students.

กัญญาณี ไบเนียม (Kanyanee Baineam)

มะยูโซ๊ะ กุโน (Mayuso Kuno)

109 - 121

- การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีม ของผู้บริหาร
สถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัย
The Participative Administration Affecting Efficiency Teamwork of
Private Kindergarten School Administrator
กัญญ์วิญญู ธารีบุญ (Kanyawan Thareeboon)
นพดล เจนอักษร (Nopadol Chenaksara, RTAR.) 122 - 137
-
- ทักษะชีวิตเพื่อการจัดการตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร
Life Skills for self-Determining Based on Sufficiency Economic Philosophy of
Bachelor's Degree Student in Silpakorn University
กันย์สินี ปัญญาอภิวังศ์ (Kunsinee Punya-apiwong)
นรินทร์ สังข์รักษา (Narin Sungrugsa) 138 - 152
-
- การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้โปรแกรมการพิมพ์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนเทศบาล 2 วัดเสนหา (สมัครพลผดุง)
The Development of Computer Assisted Instruction Lesson on Using
The Microsoft Word Program for Prathomsuksa 3 Students
of Tessaban 2 Wat Saneha School (SAMAKPOLPADUNG)
ขวัญชนก บัวทรัพย์ (Kwanchanok Buasup) 153 - 167
-
- บรรษัทภิบาลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน: กรณีศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
The Corporate Governance of Private Higher Education Institutes:
The Case Study of Thai-Nichi Institute of Technology
จิรภา คำทา (Jirapa Khamta)
ประเสริฐ อินทร์รักษ์ (Prasert Intarak) 168 - 184
-

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจลาออกจากงานของพนักงานแผนกห่วงโซ่อุปทาน :
กรณีศึกษาบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร
Factors Affecting Turnover Intentions of Supply Chain Staff: A Case Study of
A Consumer Goods Company in Bangkok
ชลภัสสรณ์ ศรีวรรณไตรภรณ์ (Cholphassorn Sriworachatpatorn)
ประสพชัย พสุนนท์ (Prasopchai Phasunon) 185 - 200

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย วิชาองค์ประกอบศิลป์ 1 สำหรับนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
The Development of Computer Multimedia Instruction Program for a Subject
Namely "Composition 1" Designed for Undergraduate Students of The Faculty of
Painting, Sculpture, and Graphic Arts, Silpakorn University
ดวงพร วิฆเนศ (Duangporn Vikanaiz) 201 - 214

แนวทางการดำเนินงานกรีนไอทีสำหรับสถาบันอุดมศึกษา
Green IT guidelines for Academic Institutions
ธรัช อารีราษฎร์ (Tharach Arreerard)
ละอองทิพย์ มัทธูรส (Laongtip Mathurasa)
มนต์ชัย เทียนทอง (Monchai Tiantong)
ดุชนัน สุภวรรธนะกุล (Dusanee Supawantanakul) 215 - 228

การสำรวจภาวะการมีงานทำและความพึงพอใจของผู้จ้างงาน คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร
A survey of the Labor force and the Employer's satisfaction
Faculty of Management Science, Silpakorn University
ธีระวัฒน์ จันทิก (Thirawat Chantuk)
มนัสสินี บุญมีศรีสง่า (Manassinee Boonmesrisanga)
นภานนท์ หอมสุต (Noppanon Homsut) 229 - 247

การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์ ไทย-พม่าสัมพันธ์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

The Development of Learner Development Activities on Thai and Burmese
Relationship

Creative Dramatic Arts for Primary Students

ธีราภรณ์ ชูชื่น (Teeraporn Chuchuen)

ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย (Siriwan Vanichwatanaworachai)

248 - 261

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนาคุณธรรมผู้เรียน
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

The Relationship between the School Administrator Roles and Student Development
on Moral under the Nakhonsithammara Primary Educational Service Office Area 2

บุญพริษฐ์ เหลืองอุ้มพล (Bunparid Lueangumpo)

สุเทพ ลิ้มอรุณ (Sutep Limaroon)

262 - 273

การบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในการดำเนินงาน
ด้านวิชาการในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

Administration on Performance – based Budgeting affecting Academic Performance
Efficiency of Schools in Phetchaburi Province under the Office of

Vocational Education Commission

ประมุข ทิธิโต (Pramuk Tithito)

สุเทพ ลิ้มอรุณ (Sutep Limarun)

274 - 290

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Factors Affecting the Needs for Master's Degree Studies at Kasetsart University

พรรณพนัช จันทา (Phanphanat Janha)

อัจฉริยา ปราบอริพาย (Atchariya Prabaripai)

291 - 318

การพัฒนาชุดการสอนสื่อประสมเรื่อง ปฏิกิริยาเคมี ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหา
 ความรู้ร่วมกับเทคนิค KWLH Plus โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบกลับด้านชั้นเรียน เพื่อพัฒนา
 ความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ และจิตวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4
 The development of multimedia instruction package on Chemical Reactions by
 Inquiry
 Based Learning and KWLH Plus with Flipped Classroom to development science
 project
 ability and scientific mind for Matthayomsuksa 4 students
 พรพรรณวิภา รัชตธนกุล (Phunwipa Rachatatanakul) 319 – 332

การบริหารจัดการศึกษาของวัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหารในสมัยที่ พระธรรมปริยัติเวที
 (สุเทพ ฝุสสุธมโม) เป็นเจ้าอาวาส
 THE EDUCATIONAL ADMINISTRATION OF
 ATPHRAPATHOMCHEDIRACHAVORAMAHAVIHRAN
 IN THE PERIOD OF ABBOT PHRATHUMPARIYATVETEE (SUTHEPPHUSSATHUMMO)
 พระครูพิมลสีลสังวร (สายัณห์ แซ่เตียว)
 PRAKRUPIMOLSILLASUNGVORN (SAYAN SAETIEW) 333 - 350

การบริหารกิจการคณะสงฆ์โดยหลักทศพิธราชธรรมในจังหวัดชุมพร
 The Administration of the Organization of the Buddhist Monastic Order in
 Chumphon Province by using the Tenfold Virtue of the King
 พระปลัดวรณไชย มะยงค์ (PhrapaladWanchai Mayong)
 ศุภณัฐ ทรัพย์นาวิน (Suphanut Sabnawin)
 วรวิทย์ จินดาพล(Worawit Jindapon) 351 - 366

รูปแบบและเครือข่ายการเสริมสร้างความดีภายใต้แนวคิดธนาคารความดี
 The study of model and networks of creating goodness community
 under the concept of Goodness Bank
 พระราชวรมุนี (พล อากาศโร) Phra Rajvoramuni (Phol Apakaro)
 พระมหาประยูร โชติวิโร Phramaha Prayoon Chothivaro 367 - 382

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี
People Participation in Management of Subdistrict Administrative Organizations in
Phetchaburi Province

พัชรินทร์ โสภา (Patcharin Sopa)

สิทธิเดช สิริสุขะ (Sittidej Sirisukha)

383 - 397

การให้ความหมายและที่มาของความหมาย กระบวนการออมเงิน ปัญหาและอุปสรรค
ในการออมเงิน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดกาญจนบุรี

The Meaning and Origin of Saving, Saving Process, Saving Problems and
Obstacles Based on The Philosophy of Sufficiency Economy of Government
Officials of Kanchanaburi Provincial Administration Organization

พิจิตรา นุชนุ่ม (Pichitra Nuchnum)

พิทักษ์ ศิริวงศ์ (Phitak Siriwong)

398 - 415

การนำนโยบายเมืองไทยแข็งแรงไปสู่การปฏิบัติ ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน
จังหวัดสุพรรณบุรี

Healthy Thailand Policy Implementation of Village Health Volunteers,
Suphan Buri Province

พิมพ์ธีรา आयวัฒน์ (Pimteera Ayuwat)

416 - 429

การพัฒนาแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้
สังคมศึกษา สำหรับนักศึกษาวิชาชีพรู

The Development of an Instructional Model to enhance Social Studies learning
Activities design competency for pre-service teachers

เพ็ญพนอ พ่วงแพ (Phenphanor Phuangphae)

อรพิน ศิริสัมพันธ์ (Orapin Sirisamphan)

430 - 447

การพัฒนาแบบการเสริมสร้างศักยภาพการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
Enhancing The Potential of Learning Management Model for Thailand Teachers
in Border Patrol Police School

มารุต พัฒนาผล (Marut Patphol)

448 - 464

การมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของ เทศบาลเมืองชะอำ
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

People Participation In Local Development Tourism of Cha – Am Municipality,
Cha – Am District, Petchaburi Province

รัฐ กันภัย (Radh Kunphai)

465 - 482

ทักษะทางวิทยาศาสตร์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

Scientific Skills of Administrator Effecting Participatory Management under the
Jurisdiction of the office of basic Education Commission

รัตน์ฐาภัทร์ ธนโชติสุขสบาย (Rattaphat Thachotesuksabai)

นพดล เจนอักษร (Nopadol Chenaksara)

483 - 499

การวิเคราะห์แรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผลักและแบบดึงของนักท่องเที่ยวชนนานาชาติ
กรณีศึกษาของไทยและไต้หวัน

An Analysis Push and Pull Travel Motivation for International Youth Travelers:
A Case Study of Thailand and Taiwan

วงศ์ลัดดา วีระไพบุลย์ (Wongladda Weerapaiboon)

เส็งสูง เฉา (Sheng-Hshiang Tsaur)

กัลยรัตน์ แสนจันทร์ (Kanyarat Saenchan)

500 - 514

ภาระหนี้สินของข้าราชการหลังนโยบายเงินเดือน พ.ศ. 2556:กรณีศึกษา

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

Debt of Government Officers after the 2013 Salary Policy: A Case Study of the Office
of the Permanent Secretary, Ministry of Natural Resources and Environment

วนิดา วิศิษฐ์วารกร (Wanida Visitwarakorn)

515 - 529

- ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสร้างนวัตกรรมระดับบุคคล ในสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน
Factors Affecting Individual Innovative Behavior in The Office of Basic Education
Commission.
วสันต์ สุทธาวาศ (Wasan Sutthawart)
ประสพชัย พสุนนท์ (Prasopchai Pasunon) 530 - 545
-
- รูปแบบการส่งเสริมกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของผู้บริหารในวิทยาลัยพยาบาล
สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก
A model of promoting administrators creative thinking process in nursing
colleges under praboromarajchanok institute for health workforce development
วัลลภณี นาคศรีสังข์ (Wantanee Naksrisang)
ประเสริฐ อินทร์รักษ์ (Prasert Intarak) 546 - 564
-
- ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตจังหวัดเพชรบุรี
Factors Affecting the Fiscal Management Efficiency of Subdistrict
Administration Organization in Phetchaburi Province
วารุณี ขำสวัสดิ์ (Warunee khumsawad)
สิทธิเดช สิริสุขะ (Sittidej Sirisukha) 565 - 581
-
- กระบวนการเชิงระบบในการกำกับติดตามการดำเนินงานตามนโยบายของโรงเรียนมัธยมศึกษา
Systematic Monitoring Process for Policy Implementation of Secondary School
วิทยา เกริกศุกุลวณิชย์ (Wittaya Kroeksukonwanich)
ประเสริฐ อินทร์รักษ์ (Prasert Intarak) 582 - 605
-
- การพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่าของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดราชบุรี
The Development of Creative Product Model to Value-Added of the Small
and Micro Community Enterprises in Ratchaburi Province.
ศศิพร ต่ายคำ (Sasiporn Taikham)
นรินทร์ สังข์รักษา (Narin Sungrugsa) 606 - 632
-

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

The Factor Affecting Efficiency on the Tax Collection of Subdistrict Administrative
Organizations in Tha Yang District, Phetchaburi Province

ศิริพร สีสว่าง (Siriporn Seesawang)

สิทธิเดช สิริสุขะ (Sittidej Sirisukha)

633 - 649

การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารมหาวิทยาลัย

The Factor Analysis of the Transformational Leadership of Rajabhat University's
Administrator Affecting University Administrative Efficiency

สัมมา รธนินธ์ (Summa Rathanit)

650 - 663

การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาบนอุปกรณ์พกพา ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
ใช้ปัญหาเป็นฐาน วิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทาง
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

The Development of Application for Education on Portable Devices With
Problem-Based Learning Activities In Science Subject To Enhance Scientific
Problem Solving Ability of Prathomsuksa Five Students

สิริธร บุญประเสริฐ (Sirithorn Boonprasert)

664 - 678

กริยาที่ปรากฏร่วมกับรูปสรรพนามในภาษาฝรั่งเศส

The Pronominal Verbs in French

สุดารัตน์ พุทธพงษ์ (Sudarat Buddhapong)

679 - 689

การสร้างการร่วมกันผลิตในชนบท:

กรณีศึกษาการจัดการขยะของเทศบาลตำบลน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี

Empowering Citizens Co-Production in Local Public Service:

The case of waste management of Namyuen Municipality, Ubon Ratchathani

อรุณี สันธิติวานิชย์ (Arune Santhitivanich)

690 - 699

การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
The Curriculum Evaluation on Bachelor Degree of Education Program in Early
Childhood Education Faculty of Education, Silpakorn University
กรภัสสร อินทรบำรุง (Kornphassorn Intarabumrung) 700 - 713

การวิเคราะห์ห่อภิมาณความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมของหัวหน้าที่
เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของลูกน้อง
Meta-Analysis of the Relationship between Supervisory Social
Support and Working Behavior of Subordinates
กันยพัชร์ จินายง (Kanyapat Jinayong) 714 - 728

รูปแบบและบทบาทหน้าที่ของกุนฑีในช่วงก่อนพุทธศตวรรษที่ 19
Typology, Technology and function of kendi in Thailand, prior to the
13th century AD.
เกณูพิริษฐ์ พัฒติธนโชติภาคิน (Keparhit Phatthithanachotphakhin) 729 - 744

การพัฒนากิจกรรมโครงการโรงเรียนคู่พัฒนาระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาของ
ประเทศไทยและสาธารณรัฐอินโดนีเซียโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม:
กรณีศึกษาโรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ
Development of partner school's project activities between the secondary school
in Thailand and the Republic of Indonesia using participatory action research:
a case study in wattanothaipayap school
เกียรติศักดิ์ ชัยยามะ (Kiadtisak Chaiyana) 745 - 759

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัย เขตภาคเหนือตอนบน
Instructional Leadership of Early Childhood Private School Administrators in Upper
Northern Thailand
จิราภา ชมภูมิ่ง (Jirapa Chompuming)
อินทร์ จันทร์เจริญ (In Chanjarain)
วีรพันธ์ ศรีฤทธิ์ (Weeraphan Siririth) 760 - 769

ปัญหาและความต้องการพัฒนาการประกอบอาชีพปลูกผัก ของเกษตรกร ตำบลบึงบอน
อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี
Problems and needs in occupational development of vegetable growing
farmers in Tumbon Buangbon, Amphoe Nongsuea, Changwat Pathum thani
จุฬาลักษณ์ ทิวระโทก (Julaluck Thiewkrathoke) 770 - 788

การจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
The Management Information Technology System of School in the Secondary
Educational Service Area Office 37
ชาติชาย ทนะขว้าง (Chatchai Thankwang)
อินทร์ จันทร์เจริญ (In Chanjarain)
วีรพันธ์ ศรีฤทธิ์ (Weeraphan Siririrth) 789 - 800

ภาคผนวก

** หมายเหตุ มีบทความต่อ เล่มที่ 2

สารบัญ (เล่มที่ 2)

	หน้า
คำนำ	ก
บรรณาธิการ และ กองบรรณาธิการ	ข – ง
ผู้ทรงคุณวุฒิ	จ – ฉ
บทความ : กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
พันธมิตรมะนิลา-วอชิงตันใน “ทศวรรษที่สูญหาย” (1991-2001): การหวนคืนของพันธมิตรก่อนเหตุวินาศกรรม 9/11 The Manila- Washington Alliance in “the Lost Decade” (1991-2001): Reinvigorating the Alliance in the Pre- 9/11 Incidents ทภิพร สุพร (Thapiporn Suporn)	801 - 817
<hr/>	
ผลกระทบของความขัดแย้งของชาวทมิฬและสิงหล ที่มีต่อความสัมพันธ์อินเดีย และศรีลังกา An Influence of conflict between Tamil and Sinhalese to the relation of India and Sri Lanka ณัชชารีย์ เลิศสินฐิติกุล (Natcharee Lertsinthitigul)	818 - 830
<hr/>	
ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับผลการดำเนินงานตามมาตรฐาน Relationship between work motivation with performance standard Child Development Center under the Local Government in Phetchaburi Province ดวงพร รัตน์ยศ (Duangporn Rattanayot) ปิยะนาถ บุญมีพิพิธ (Piyanaart Boonmeepipit)	831 - 841
<hr/>	

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาชีววิทยาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ
หาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

The Learned Behavior for Biology using The Inquiry cycle (5E) Learning
Method and The Cooperative Learning with STAD Technique for 10th
Grade Students

ทิพย์รัตน์ มังกรทอง (Thipparat Mungkorntong)

842 - 855

การมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ของนักเรียนโรงเรียนชุมชนประชานิคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชุมพร เขต 1

Participation of stakeholders with developmental desirable features
of Chomchan Prachanikhom School's Student in Chumphon Primary
Educational Service Area Office1

นารีรัตน์ อินทรวิสัย (Nareerat Intarawisai)

มณฑา จำปาเหลือง (Monta Jumpaluang)

856 - 867

การใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

Information Use of Undergraduates, Faculty of Arts,
Silpakorn University

บุหลัน กุลวิจิตร (Bulan Kulavijit)

868 - 886

เมืองโบราณดอนคา” ข้อมูลใหม่จากการขุดค้นทางโบราณคดี

New data from the excavation at Donkha Ancient Town

ประพิณ ทักซิณ (Prapin Taksin)

887 - 902

การสร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย
THE DEVELOPMENT OF TALES TO ENHANCE GENEROSITY IN
CHILDREN IN EARLY CHILDHOOD

ปิมปภา ร่วมสุข (Pimpapar Ruamsuk)

ขวัญจิต ศศิวงศาโรจน์ (Kwanchit Sasiwongsaraj)

นันทิยา ดวงภูมเมศ (Nantiya Doungphummes.)

ชนบพร วงศ์กาฬสินธุ์ (Kanopporn Wonggarasin)

903 - 922

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำยืมภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Development of Computer-assisted Instruction on Pali-Sanskrit

Loan Words in the Thai Language for Matthayom 3 Students

ปิยวัช สีกันทา (PIYAWAT SEEKANHA)

923 - 938

การพัฒนาแบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

THE DEVELOPMENT OF KLONG SIE SUPARP COMPOSING TASKS

FOR MATTHAYOMSUKSA FOUR STUDENTS

พนมศักดิ์ มนูญปรัชญาภรณ์ (Phanomsuk Manoonpruchayaporn)

939 - 957

รูปแบบการเสริมสร้างสุขภาวะและการเรียนรู้ของสังคมตามแนวพระพุทธศาสนา

The Model of well-being promotion and social learning

base on Buddhist

พระมหาสุทิตย์ อากาศโร (Phramaha Suthit Apakaro)

สายชล ปัญญาชิต (Saichol Panyachit)

958 - 971

---การพัฒนาารูปแบบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ในสังคมอนานาคต

DEVELOPMENT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

ACADEMIC ADMINISTRATION MODEL IN FUTURE SOCIETY

วิเชียร สีหาบุตร (Vichien Seehabutra)

คณิต เขียววิชัย (Kanit Kaewichai)

ธีรศักดิ์ อุ๋นอารมย์เลิศ (Theerasak Unaromlert)

972 - 987

การเปรียบเทียบการพูดและการเขียนจากการเล่าเรื่องของเด็กออทิสติก

The comparison of autistic children's spoken and written narrative stories

พรวพร อ่วมเจริญ (Prawporn Ouemcharoen)

สุวัฒนา เลี่ยมประวัติ (Suwattana Liamprawat)

988 - 1011

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างผลการปฏิบัติงานเชิงนวัตกรรมของบุคลากร

สายสนับสนุนการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

DEVELOPMENT OF CREATIVE THINKING TO CREATE INNOVATIVE WORK

PERFORMANCE RESULTS OF TEACHING SUPPORT STAFF

OF KANCHANABURI RAJABHAT UNIVERSITY

ภูวนาถ วิสุทธากร

วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์

1012 - 1031

การสร้างชุดการเรียนรู้เรื่องแรงและการเคลื่อนที่เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำ

โครงการวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Development of Learning package force and motion

for Enhancing science project and Scientific mind for ninth

grade students

มยุรี เจริญศิริ (Mayuree Charoensiri)

1032 - 1048

การบริหารการศึกษาสู่มาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดน่าน

Educational Administration Special Education Standards Schools of

the joint learning Under Nan Primary Education Service Area Office

เมธี เชษฐวิสุต (Matee Chadvisut)

จินตนา จันทร์เจริญ (Jintana Chanjarain)

วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์ (Weeraphan Siririrth)

1049 - 1058

การประเมินการฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลรามธิบดี

Evaluation of the residency training program of the department of
pediatrics, Faculty of medicine ramathibodi hospital

ยูวติดา ม่วงเจริญ (Yuwatida Muangjaroen)

รัชชัย มีชาญ (Surachai Meechan)

1059 - 1074

การรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง

The perception of news and Participation of People Affecting Local
Development under Accountability in Subdistrict Administrative
Organization, Province in the Lower Western Region

รัฐ กัณฑ์ (Radh Kunphai)

ธรรมนิตย์ วราภรณ์ (Thummanit Varaporn)

1075 – 1088

การบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา
ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ เขตภาคเหนือตอนบน
Information Technology Risk Management of District Administrators of
Non-formal and Informal Education Center in Upper Northern
Thailand

รัสรินทร์ อัครสิทธิรุจน์ (Ratsarin Akkarasitthirut)

อินทร์ จันทร์เจริญ (In Chanjarain)

วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์ (Weeraphan Siririrth)

1089 - 1098

การบริหารสถานศึกษาสู่โรงเรียนมาตรฐานสากลของโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37

Administration toward World Class Standard School under
the Secondary Educational Service Area Office 37

วจีพร แก้วหล้า (Wajeeporn Kaewla)

จินตนา จันทร์เจริญ (Jintana Chanjarain)

วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์ (Weeraphan Siririrth)

1099 -1107

ผลของกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีการเลือกอาชีพเพื่อพัฒนาการเข้าใจตนเองและ
การเลือกอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประเทืองทิพย์วิทยา
Effects of Guidance Activities According to the Career Selection
Theory for Developing Self-understanding and Career Selection for
Mathayomsuksa Five Students at Prataungtipvittaya School

วชิรวิทย์ มาลาทอง

จิตตินันท์ บุญสถิรกุล

1108 - 1119

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
The Factor Affecting to Achievement with Management on High School
in Phetchaburi Province ,High School Educational Service
Area Office 10

วัชรพงษ์ น่วมมะโน (Watcharapong Noummano)

กาญจนา บุญสง (Kanchana Boonsong)

1120 - 1131

การพัฒนาชุดฝึกสมรรถนะทางคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ดิ้ง
Development of Mathematical Competency Learning Packages
in High School Level for At-Risk Students Using Scaffolding Technique

สมเกียรติ อินทสิงห์ (Somkiart Intasingh)

พงศธร มหาวิจิตร (Pongsatorn Mahavijit)

อุดมลักษณ์ กูลศรีโรจน์ (Udomluck Koolsriroj)

1132 - 1147

ปัจจัยและแนวโน้มการใช้กล้องดิจิทัลสะท้อนภาพเลนส์เดี่ยวแบบบันทึกวีดิทัศน์
(Video-DSLR) ในการถ่ายทำภาพยนตร์

Factors and Trends in the Usage of Video Digital Single Lens

Reflex Camera (Video-DSLR) in Cinematography

สมศักดิ์ ชาทิน้ำเพชร (Somsak Chartnamphet)

1148 - 1162

มาตรการทางกฎหมายในการแก้ปัญหาการหลีกเลี่ยงการเข้ารับราชการทหาร
กองประจำการ และการหนีราชการทหาร

LEGAL MEASURES FOR SOLVING THE LACK OF PRIVATE ARMED
FORCES AND MILITARY SERVICE CONSCRIPTION

สามารถ อาลอ (Samart Arlor)

ภูมิ โชคเหมาะ (Poom Chokmoh)

1163 - 1175

อิทธิพลของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและการมุ่งเน้นการตลาด
ที่มีต่อการตอบรับจากลูกค้า และความได้เปรียบทางการแข่งขันของกิจการร้านยา
ในจังหวัดนครปฐม

The impact of entrepreneurial orientation and market orientation on
customer response and competitive advantage of drugstore,
Nakhon Pathom

สุธาทิพย์ จันท์เจริญผล (Suthatip Jancharoenphon)

วิโรจน์ เจษฎาอักษรณ์ (Viroj Jadesadalug)

1176 - 1191

การพัฒนาารูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ของวิสาหกิจชุมชนอัญมณีและเครื่องประดับ
จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อการแข่งขันทางการค้าสู่ประชาคมอาเซียน

The strategic management model development of gems and
jewelrycommunity enterprise of Kanchanaburi for trading
competition toward ASEAN community

สุนิสสา ละวรรณวงษ์(Sunisa Lawanwong)

นรินทร์ สังข์รักษา (Narin Sungrugsa)

1192 - 1211

แนวทางส่งเสริมความรู้แบบมีส่วนร่วมเรื่องการลดการใช้สารเคมี

การลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ตามหลักการเกษตรพอเพียงแก่เกษตรกร
ตำบลหน้าโคก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

The Approach of knowledge Promoted Participation in reduce
chemicals use, reduce expense and increase revenue according
to the Sufficiency Agriculture Principle for farmers in NaKhok Sub
district, PhakHai District, Ayutthaya Province

สุภาสิณี นุ่มเนียม (Supharsinee Numniem)

1212 - 1230

การพัฒนาความตระหนักทางสิ่งแวดล้อมผ่านกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

The Development of Environmental Awareness through Recreational
Activities for Fifth Grade Students

สุวิชชา รักษศรี (Suwittha Raksasri)

1231 - 1242

การศึกษามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ โดยใช้การสอน
แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ด้วยสื่อประสม เรื่อง ระบบประสาทและอวัยวะ
รับความรู้สึก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

The study of learning achievement and attitude towards science
by using inquiry method with multimedia on the nervous system
and sense organs for 11th grade students

เสาวลักษณ์ หล้าสิงห์ (Saowaluk Larsing)

1243 - 1255

การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง รอบรู้นาฏศิลป์ไทยและการจัดระบบความคิด
ด้วยผังลำดับเวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้
แบบสืบสวนสอบสวน

THE DEVELOPMENT OF LEARNING OUTCOME AND ORGANIZING BY
TIME LINE MAPPING IN THAI DANCE OF TENTH GRADE STUDENTS
BY INQUIRY BASED LEARNING APPROACH

โสมพร วงษ์พรหม (Sommaporn Wongprom)

1256 - 1270

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพ
การปฏิบัติงานของสถานศึกษา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง
Relationship between Administration according to Philosophy of
Sufficiency Economy and Work Performance Quality in Schools in
the Lower Central Regional Province

อรพิน ประดับมุกข์ (Orapin Pradupmok)

มณฑา จำปาเหลือง (Monta Junpaluang)

1271 - 1286

บทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดไทยในการบริหารการเปลี่ยนแปลง

THE ROLE OF THAI PROVINCIAL GOVERNOR IN CHANGE MANAGEMENT

พินิจ บุญเลิศ (Phinich Boonlert)

อุทัย เลหาวิเชียร (Uthai Laohavichien)

จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์ (Chindalak Vadhanasind)

สุวรรณี แสงมหาชัย (Suwannee Sangmahachai)

1287 - 1309

พฤติกรรมการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา

ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ เขตภาคเหนือตอนบน

The Behaviors Good Governance Management of District Administrators

of Non-formal and Informal Education Center in Upper

Northern Thailand

ลัดดาวัลย์ หงสนันทน (Laddawan Hongsanun)

อินทร์ จันทร์เจริญ (In Chanjarain)

วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์ (Weeraphan Siririrth)

1310 - 1319

การบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาที่สอน

แบบคละชั้นในเขตภาคเหนือตอนล่าง

Risk Management in Administrators of Primary Schools used

Multigrade Education Teaching Model in Lower Northern Thailand

วรกานต์ คนอยู่ (Worakarn Khonyoo)

คำนึ่ง ทองเกต (Kamnueng Thonggate)

วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์ (Weeraphan Siririrth)

1320 - 1330

การรับรู้หน้าที่พลเมืองดีของเยาวชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

Awareness on the good citizens' duty of youth in Bangkok

วสันต์ พรพุทธิพงษ์ (Wasan PornPuttiPong)

สุวุฒิ สุกิจจากร (Suwut Sukitjakorn)

ดิเรก ทองอร่าม (Direk Thong Aram)

1331 - 1339

การบริหารสถานศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1
Administration in Accordance with the Second Decade of Education
Reform Guidelines under Chiangrai Primary Education Service
Area Office 1

อันติกา บุษรากุล (Untika Budsarakul)

จินตนา จันทร์เจริญ (Jintana Chanjarain)

วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์ (Weeraphan Siririrth)

1340 – 1349

บทความ : **กลุ่มศิลปะและการออกแบบ**

น้ำ : สัญลักษณ์ในงานสถาปัตยกรรมของไทย

WATER : SYMBOLIC IN THAI ARCHITECTURE

ชิตพล โปตะวัฒน์ (CHITAPOL POTAWAT)

1353 - 1377

กระแสการสร้างสรรค์ศิลปะของศิลปินหัวก้าวหน้าในประเทศไทย

ช่วงปี พ.ศ. 2528 – 2556

The Mixed Media Art Movement in Thailand During 1985s - 2013s

ณัชชา เอกนาวา

1378 - 1388

แนวทางการออกแบบร้านค้าปลอดภาษีคิงเพาเวอร์ภายในสนามบินสุวรรณภูมิ

Design Guidelines for King Power Duty Free Shops in the Suvarnabhumi
International Airport

ณัฐพงษ์ นพรััก

1389 - 1401

แนวทางการออกแบบและปรับปรุงภูมิทัศน์บนทางระบายน้ำเสียสาธารณะโดย
 วิธีการบำบัดน้ำเสียวิธีธรรมชาติด้วยระบบพืชพันธุ์อย่างมีสุนทรียภาพทางทัศนภาพ
 Landscape Design Guideline for Public Waste Watercourse Using Natural
 Process of Wastewater Treatment by Plant System for Aesthetic Vision
 นิธิวดี ทองป่อง (Nitiwadee Tongpong) 1402 - 1418

พื้นที่แห่งทัศนียภาพที่บิดเบือนในสถาปัตยกรรม
 DISTORTED PERSPECTIVAL SPACE IN ARCHITECTURE
 ปณชัชชานิต พงศ์สถาพร (PHANCHANIT PHONGSATHAPORN) 1419 - 1431

การพัฒนาารูปแบบร้านน้ำชาเคลื่อนที่ท้องถิ่นภาคใต้ กรณีศึกษา:
 ร้านน้ำชาริมถนนราชดำเนิน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
 The Development of Mobile Teashop in Southern Region. Case study
 of Mobile Teashop, Rajdamnoen Road, Muang Nakhon Si Thammarat
 เรวัต สุขสิกาญจน์ (Rewat Suksikarn) 1432 - 1449

ความหมายของคำว่า “บ้าน” ของคนไร้บ้าน Meaning of “Home” of homeless”
 Meaning of “Home” of homeless”
 ฤทธิรงค์ จุฑาทฤตนิกร (Rittirong Chutapruttikorn)
 ฐิตาภา อินทปันตี (Thitapa Intapantee)
 ปาริฉัตร หนูแข่ง (Parichat Nooseng)
 นุชกานต์ กาญจนพันธุ์ (Nuchakarn Kanchanapan)
 สิริรัช ยาวิลาส (Sirirat Yawilard) 1450 - 1460

การสร้างสรรคงานด้านศิลปะการแสดงวงดนตรีลูกทุ่ง สู่รายการชิงช้าสวรรค์ :
 กรณีศึกษาโรงเรียนบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา
 The creation of Lukthoong Music band for Chingchasawan TV Show:
 A case study of Buayai School, Nakorn Ratchasima
 วรรณญา ยะปะตัง (Waranya Yapatong) 1461 - 1480

แนวคิด รูปแบบและพัฒนาการของมืหรับของมัสยิดต้นสน เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร Concept, style and development of the mihrabs of Tonson mosque; Bangkok Yai District; Bangkok วสมน สามะเสน (Wasamon Sanasen)	1481 - 1495
โครงการพำนักแซนด์วิชสตูดิโอ : โครงการพำนักเพื่อการศึกษาศิลปะ Sandwich Studio's Residence Program : Residence Program for Art Education วิชนัญญ์ กลั่นรอด (Wichanan Glunrawd)	1496 - 1516
ความปลอดภัยและความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมในสภาพแวดล้อมชุมชน อยู่อาศัยย่านเก่า เขตพระนคร กรุงเทพฯ กรณีศึกษา ชุมชนตรอกศิลป์-ตรอกตี๊กดิน Safety and Sense of Safety from Crime in the Environment of Old Community , Phra Nakhon District, Bangkok: A Case Study of Trok Sin–Trok Tuek Din Community ศศิกาญจน์ ศรีโสภณ (Sasikan Srisopon)	1517 - 1533
พลังแห่งการเกิดดับของชีวิต The Force of Birth and Cessation of Life อดิศักดิ์ พัทธองค ำ (Adisak Patthongkam)	1534 - 1548
ภาคผนวก	1549 - 1553

การวิเคราะห์แรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผลักและแบบดึงของนักท่องเที่ยวเยาวชนนานาชาติ
กรณีศึกษาของไทยและไต้หวัน*

An Analysis Push and Pull Travel Motivation for International Youth Travelers:
A Case Study of Thailand and Taiwan

เสิ่งสูง ฉะ (Sheng-Hshung Tsaur)**

กัลยรัตน์ แสนจันทร์ (Kanyarat Saenchan)***

วงศ์ลัดดา วีระไพบุลย์ (Wongladda Weerapaiboon)****

บทคัดย่อ

กลุ่มเยาวชนเป็นตลาดสำคัญที่มีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในต่างประเทศ เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เป็นนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมากและสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว ปัจจุบันหลายประเทศได้ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยววัยหนุ่มสาวจากต่างประเทศมาท่องเที่ยวยังประเทศของตนเองมากขึ้น วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเยาวชนนานาชาติที่ท่องเที่ยวที่มาเยือนไทยและไต้หวัน โดยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 550 คน จากนักท่องเที่ยวนานาชาติที่เดินทางท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในไทยและไต้หวันช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผลักแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบดึง ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดของแรงจูงใจแบบผลักของนักท่องเที่ยวเยาวชนนานาชาติคือด้านความรู้ การผจญภัยและด้านการพักผ่อน นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ยังตัดสินใจเดินทางมาไทยหรือไต้หวันด้วยปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผลักในด้านความรู้ ด้านกีฬา ด้านการผจญภัยและด้านการพักผ่อนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญ ส่วนปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบดึงที่สำคัญคือด้านวิวทิวทัศน์

* บทความนี้เป็นผลงานวิจัยทางวิชาการ

This is intended to be a research paper

** ศาสตราจารย์ สถาบันบัณฑิตการศึกษานันทนาการ การท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยแห่งชาติเจียวอี้ ไต้หวัน

Professor, Graduate Institute of Recreation, Tourism and Hospitality Management, National Chiayi

University, Taiwan

*** นักศึกษาปริญญาเอก สถาบันบัณฑิตการศึกษานันทนาการ การท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยแห่งชาติเจียวอี้ ไต้หวัน

Doctoral Student, Graduate Institute of Recreation, Tourism and Hospitality Management, National Chiayi

University, Taiwan

**** นักศึกษาปริญญาเอก สถาบันบัณฑิตการศึกษานันทนาการ การท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยแห่งชาติเจียวอี้

ไต้หวัน และ อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Doctoral Student, Graduate Institute of Recreation, Tourism and Hospitality Management, National Chiayi

University, Taiwan Corresponding author Email: wongladda@hotmail.com , Lecturer, Faculty of Management Science,

Silpakorn University

ด้านอาหาร ด้านวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ด้านราคาสินค้า ด้านสภาพแวดล้อมและสังคมที่ปลอดภัย และด้าน
โบราณวัตถุ

คำสำคัญ แรงจูงใจแบบผลัก แรงจูงใจแบบดึง เยาวชน นักท่องเที่ยว

Abstract

The youth is viewed as an important market with further potential for development of youth travel abroad because it can be described as committed to the development of the tourism industry. There are many countries that have promoted and developed their tourism destinations in order to attract international youth visitors for sightseeing. The purposes of this study were to investigate and compare the travel motivations of international youth travelers to Thailand and Taiwan. The survey data consisted of 550 respondents who had traveled to Bangkok, Thailand and Taipei, Taiwan on March and April, 2013. The instrument used to measure travel motivations (Push and Pull motivations) of traveling to different countries was questionnaire. The results showed that the most important travel push motivation factors of international youth travelers were knowledge, adventure and relaxation. They decided to travel to Thailand or Taiwan due to different push motivations of knowledge, sport, adventure, and relaxation. On the other hand, pull motivation factors were scenery, cuisine, local custom and culture, price of goods, safe social environment and historic relics.

Keywords: Push Motivation, Pull Motivation, Youth, Traveler

บทนำ

นักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนเป็นกลุ่มที่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็วและนับว่าเป็นตลาดที่ทรงพลังมากที่สุด
ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของโลก ตามรายงานขององค์การการท่องเที่ยวโลก (WTO, 2010) พบว่าร้อยละ
20 ของจำนวนนักท่องเที่ยวหลายชาติรวม 940 ล้านคนที่เดินทางท่องเที่ยวทั่วโลกเป็นกลุ่มเยาวชน นักท่องเที่ยว
กลุ่มนี้ใช้จ่ายไปกับการท่องเที่ยวรวมกันทั่วโลกถึง 165 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ จึงเป็นเครื่องยืนยันมูลค่า
ทางเศรษฐกิจที่นักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนมีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของโลกและเศรษฐกิจท้องถิ่น นักท่องเที่ยว
วัยหนุ่มสาวส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวไม่เลือกฤดูกาล จึงส่งผลให้ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวไม่ค่อยมีความ
กังวลหรือกดดันในช่วงฤดูท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีการเดินทางอย่างต่อเนื่องไม่ต้องพิจารณา
วันหยุดยาวหรือเทศกาลสำคัญ ซึ่งผลพลอยได้จากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้คือช่วยสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นมากกว่า
นักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีการใช้ระบบขนส่ง
สาธารณะเพิ่มขึ้น มีการเลือกซื้อและใช้ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นในประเทศมากขึ้น (Nash, Thyne and Davies, 2006)

วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนคือการได้เดินทางออกจากบ้าน ได้เปลี่ยนชีวิตประจำวัน
แบบเดิมและไปยังประเทศที่มีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่แตกต่าง เป็นการเปิดโลกทัศน์ของตัวเองเพื่อได้รับความรู้และ

ประสบการณ์ที่แปลกใหม่ (Richards and Wilson, 2004) ลักษณะของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา อายุยังน้อยหรือเป็นกลุ่มที่เพิ่งเริ่มต้นชีวิตการทำงาน พวกเขาเหล่านี้ได้ให้ความสำคัญกับการได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตใหม่ๆ เพื่อนำไปพัฒนาความรู้และประสบการณ์ของตัวเอง เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ยังไม่มีกำลังซื้อมากนักไม่ว่าจะเป็นเรื่องราคาสินค้า ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายใช้สอยเพื่อความบันเทิงหรือซื้อสินค้าต่างๆ (SYTA, 2003) ภาพลักษณ์ในอดีตของนักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนถูกมองว่าเป็นกลุ่มที่มีงบประมาณในการท่องเที่ยวไม่มากนัก แต่ทว่าตั้งแต่ช่วงปี 2002 – 2007 นั้น ยอดรวมค่าใช้จ่ายในแต่ละการเดินทางของกลุ่มท่องเที่ยวเยาวชนเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 40 หรือเท่ากับ 136 พันล้านดอลลาร์ไต้หวัน (WTO, 2008) และจากรายงานของ WTO (2008) ยังพบว่าร้อยละ 70 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนเป็นกลุ่มที่มีจุดหมายหลักเกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาต่างประเทศ โครงการการทำงานและท่องเที่ยวในต่างประเทศ (work and travel) งานอาสาสมัคร (volunteer) และการฝึกงาน (internship) ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีอัตราการกลับไปเที่ยวซ้ำมีจำนวนวันพำนักนานกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวอื่นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มากกว่ากลุ่มคนทำงาน ส่งผลให้เกิดประโยชน์ในแง่เศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังมีจิตวิญญาณในการผจญภัยและความไวต่อข้อมูลข่าวสารมากกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวอื่น ขณะเดียวกันคุณค่าเชิงสังคมและเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนกลับเพิ่มมากขึ้น บวกกับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของรูปแบบการท่องเที่ยว ดังนั้น ทางรัฐบาลหลายประเทศจึงได้เข้ามามีส่วนร่วมและให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มนักท่องเที่ยวเยาวชนมากขึ้น

ปัจจุบันนักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนนิยมมาเที่ยวไทยเพิ่มมากขึ้น ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ทำแผนการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในไทยหลายรูปแบบอย่างแคมเปญ “Amazing Thailand” ซึ่งเป็นกลยุทธ์ดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยการนำเสนอแนวคิดสำคัญ 7 ประการคือ ความเป็นไทย (Thainess) มรดกโลกและประวัติศาสตร์ (Treasures) หาดทราย (Beach) ธรรมชาติ (Nature) ทั่วรัฐสุขภาพหรือสุขภาพและความกินดีอยู่ดี (Health & Wellness) ความทันสมัย (Trends) และเทศกาล (Festivities) ส่วนแคมเปญ “Visit Thailand Year 2009” เป็นกลยุทธ์ที่เน้นกิจกรรมประจำปี เช่น โครงการ “Amazing Thailand: Learn to Love” ที่ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษามาเที่ยวเมืองไทย เพื่อศึกษาวัฒนธรรมไทยและประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ และโครงการ “Amazing Thailand: Adrenaline Rush” เสนอขายสินค้าด้านกีฬาและการผจญภัย กล่าวได้ว่าเป็นแนวคิดที่รัฐบาลไทยได้พยายามส่งเสริมการตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น (Tourism Authority of Thailand, 2009)

ช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาทางรัฐบาลไต้หวันได้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเช่นกัน กล่าวคือ รัฐบาลไต้หวันมีแผนพัฒนาการท่องเที่ยว เช่น “Challenge 2008 – National Development Plan” และ “Doubling Tourist Arrivals Plan” รวมทั้งแผนเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็นสองเท่า ซึ่งเป็น 1 ใน 10 ของโครงการลงทุนหลัก ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนานี้ รัฐบาลได้นำเอากลยุทธ์และทรัพยากรจากหลายภาคส่วนเข้าด้วยกัน มีการส่งเสริมตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติและการสร้างพันธมิตรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการพัฒนาและสนับสนุนทางการท่องเที่ยว (Tourism Development and Promotion Committee) ได้กำหนดให้ปี 2006 เป็นปีแห่งการ

ท่องเที่ยวเยาวชนนานาชาติ หรือ “International Youth Travel Year” ขึ้น อีกทั้ง ได้ลงมติเกี่ยวกับการบังคับใช้ “มาตรการเฉพาะเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนนานาชาติ” (Specific Measures for Promoting International Youth Travel) ทางรัฐบาลไต้หวันได้รับคัดเลือกให้จัดงานประชุม “World Youth & Student Travel Conference (WYSTC)” ในปี 2006 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ไต้หวันเป็นจุดหมายใหม่ทางการท่องเที่ยวสำหรับนักเรียนต่างชาติหนุ่มสาวที่เดินทางท่องเที่ยวในทวีปเอเชีย จึงทำให้ไต้หวันมีภาพลักษณ์ใหม่ในตลาดท่องเที่ยวเยาวชนโลก นอกจากนี้ ไต้หวันยังใช้กลยุทธ์ 3 ประการในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในช่วงปี 2009 – 2012 คือ (1) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อการท่องเที่ยวสำหรับเยาวชนในไต้หวัน (2) การทำแผนที่เพื่อการท่องเที่ยวในไต้หวันสำหรับกลุ่มเยาวชน และ (3) การเสริมข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวไต้หวันสำหรับกลุ่มเยาวชน (National Youth Commission, Executive Yuan, 2008) จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นขององค์การการท่องเที่ยวไต้หวันที่ต้องการส่งเสริมแผนการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้านให้ไปเยือนไต้หวันเพิ่มมากขึ้น

เพื่อเป็นการเพิ่มการแข่งขันและสร้างวิสัยทัศน์ในการท่องเที่ยวของกลุ่มเยาวชนระหว่างไทยกับไต้หวันและทั่วโลก นอกเหนือจากการสร้างสภาพแวดล้อมที่มึนโยบายเป็นตัวผลักดันให้ไปสู่การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มเยาวชนแล้ว ควรจะมีการแก้ไขปรับปรุงบนพื้นฐานของความเข้าใจถึงลักษณะของกลุ่มเยาวชนนานาชาติและพฤติกรรมผู้บริโภค Calantone and MaZanec (1991) กล่าวว่า คุณค่าของพฤติกรรมผู้บริโภคในตลาดการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความต้องการ แรงจูงใจ และทัศนคติของผู้บริโภค ซึ่งจะช่วยให้บุคลากรทางการตลาดสามารถนำไปปรับปรุง พัฒนาระบบการตัดสินใจของผู้บริโภค สามารถทำนายพฤติกรรมผู้บริโภคในอนาคตเพื่อจะได้เข้าถึงและเข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภคได้ดีขึ้น ถ้าผู้ประกอบการมีความเข้าใจความต้องการผู้บริโภคก็จะสามารถออกแบบสินค้าทางการท่องเที่ยวให้เหมาะสมและตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างถูกต้อง หรือที่ Hudson (1999) เชื่อว่าปัจจัยส่วนตัวและสภาพแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ปัจจัยส่วนตัวดังกล่าวคือแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวที่เป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อการเลือกการเฉพาะในการเดินทางไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมทาง กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวเข้าร่วมและพฤติกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ซึ่ง Jefri (2001) ก็ชี้ให้เห็นว่า การที่ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวมีความเข้าใจเรื่องแรงจูงใจทางการท่องเที่ยวนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะจะช่วยให้เข้าใจถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวได้อย่างชัดเจนและช่วยให้ผู้วางแผนด้านการตลาดท่องเที่ยวสามารถประเมินสถานการณ์และความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ Cohen (2003) ยังได้เสนอแนวคิดที่ว่าแรงจูงใจในการท่องเที่ยวนั้นมีผลกระทบต่อพฤติกรรมท่องเที่ยวของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวแบบสะพายเป้

ดังนั้น การมองเห็นและเข้าใจถึงแรงจูงใจหลักของนักท่องเที่ยวเยาวชนที่มายังไทยและไต้หวันนั้นเป็นสิ่งจำเป็นมาก นอกจากนี้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักท่องเที่ยววัยหนุ่มสาวที่มายังไทยและไต้หวัน จะช่วยทำให้เกิดมาตรการและการบริการที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ แรงจูงใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ยังถูกนำมาเปรียบเทียบกัน เพื่อจะได้ได้ผลลัพธ์นำมาใช้อ้างอิงได้มากขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการนำไปพัฒนาตลาดนักท่องเที่ยวเยาวชนในไทยและไต้หวันต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้มีอยู่ 3 ประการคือ (1) เพื่อสำรวจและค้นคว้าแรงจูงใจทางการท่องเที่ยวแบบผลึกและแบบดึงของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยและไต้หวัน (2) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านแรงจูงใจทางการท่องเที่ยวระหว่างนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยและไต้หวัน และ (3) เพื่อวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยและไต้หวัน

การทบทวนวรรณกรรมและสมมติฐาน

เยาวชน

คำว่า เยาวชน (Youth) มีคำจำกัดความแตกต่างกันไปตามแนวคิดต่างๆ เช่นการจำแนกปัจจัยทางกฎหมาย (การลงคะแนนเสียง การดื่มแอลกอฮอล์ การขับรถ ฯลฯ) ด้านอายุหรือด้านสังคม (Skelton and Valentine, 1998) International Youth Travel Card (IYTC) กำหนดไว้ว่า เยาวชนคือผู้ที่มีอายุ 12 – 25 ปีที่จะมีสิทธิสมัครสมาชิกได้ (IYTC, 2005) แต่ทาง Contiki HOLIDAYS ได้กำหนดว่าบุคคลที่มีอายุ 18 – 35 ปีงานวิจัยนี้ได้กำหนดช่วงอายุของ“เยาวชนนานาชาติ (International Youth) ไว้ที่บุคคลที่มีอายุมากกว่า 18 ปีและไม่เกิน 30 ปี โดยอ้างอิงถึงการกำหนดอายุของ Contiki (2009)

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว (Travel Motivation) เป็นแรงผลักดันให้คนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านความต้องการทางสังคมและจิตวิทยา แรงจูงใจในการท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจที่จะตอบสนองความต้องการส่วนตัว (Sharpley, 2006 ; Treesuwan, 2010) จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้นักท่องเที่ยวทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยว (Iso-Ahola and Allen, 1982) แรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ แรงจูงใจแบบผลึก (push factors) และ แรงจูงใจแบบดึง (pull factors) (Crompton, 1979) แรงจูงใจแบบผลึกเป็นปัจจัยที่เป็นแรงกระตุ้นภายในที่ทำให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกในการท่องเที่ยวของนักเดินทาง ขณะที่ Dann (1977) เชื่อว่าแรงจูงใจแบบผลึกเป็นแรงจูงใจทางสังคมและจิตวิทยาที่กระตุ้นให้คนออกเดินทาง แรงจูงใจประเภทนี้เป็นแรงผลักดันภายในที่ทำให้ผู้คนตัดสินใจออกเดินทางท่องเที่ยวหรือออกจากสภาพแวดล้อมแบบเดิมๆ เช่น เกิดความสนใจใคร่รู้ ชื่อเสียงเกียรติยศ การพักผ่อนหย่อนใจ การหลุดพ้นหรือหนีจากงานประจำ การค้นหาตัวเอง (Kim and Chalip, 2004) ซึ่ง Klenosky (2002) เชื่อว่า แรงจูงใจแบบผลึกเป็นแรงขับเฉพาะในชีวิตประจำวันของคนและเป็นสาเหตุที่ทำให้คนเหล่านั้นได้ตัดสินใจออกจากสภาพแวดล้อมแบบเดิมๆ เพื่อไปพักผ่อน งานวิจัยของ Sangpikul (2008) ระบุว่าแรงจูงใจแบบผลึกที่มีส่วนทำให้เกิดการท่องเที่ยวในไทยนั้น มีทั้งการค้นหาความแปลกใหม่และความรู้ (novelty and knowledge seeking) การพักผ่อนหย่อนใจ (rest and relaxation) และการเพิ่มอัตตา (ego-enhancement) นอกจากนี้แรงจูงใจแบบผลึกยังส่งผลกระทบต่อแนวคิดของนักท่องเที่ยวในการเลือกจุดหมายปลายทาง (Crompton, 1979) จากผลการวิจัยข้างต้นพบว่าแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่หลากหลายของนักท่องเที่ยว ทำให้การเลือกจุดหมายปลายทางของแต่ละคนแตกต่างกันไป จึงอนุมานได้ว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมายังไทยและไต้หวันต่างมีแรงจูงใจแบบผลึกที่แตกต่างกัน ดังสมมติฐานต่อไปนี้

H1: ปัจจัยของแรงจูงใจแบบผลึกของนักท่องเที่ยวชาตินานาชาติที่เดินทางไปมายังไทยและไต้หวัน แสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

Klenosky (2002) เชื่อว่าแรงจูงใจแบบดึง (pull factors) เป็นคุณลักษณะภายนอกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวไปหาสิ่งอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ ปัจจัยเหล่านี้ยังเป็นสิ่งที่ชี้แนะให้แต่ละคนตัดสินใจเลือกจุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่งในการเดินทาง นิยามของแรงจูงใจแบบดึงหมายถึง “ลักษณะเฉพาะ ความน่าดึงดูด และลักษณะของจุดหมายปลายทาง” เช่น “ชายทะเล” “สถานที่ที่เป็นน้ำหรือเป็นทรัพยากรทางทะเลหรือมหาสมุทร” “ภูเขาหรือทิวทัศน์ที่สวยงาม” หรือ “สถานที่ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (Kim, Lee and Klenosky, 2003) ในทางกลับกัน ภาพหรือลักษณะเฉพาะของจุดหมายปลายทางก็อยู่ภายใต้อิทธิพลของพื้นเพหรือภูมิหลังของวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้นๆ ฉะนั้น นักวิชาการจำนวนหนึ่งจึงได้ค้นหาจากมุมมองของคุณลักษณะและลักษณะของจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยว ทาง Murphy (2001) ได้แบ่งตลาดท่องเที่ยวออกเป็น 2 ด้านคือมิติด้านอุปสงค์กับมิติด้านอุปทาน กล่าวคือ มิติด้านอุปสงค์ (Demand) หมายถึงประเทศหรือภูมิภาคที่สร้างนักท่องเที่ยว ส่วนมิติด้านอุปทาน (Supply) หมายถึงประเทศที่รองรับนักท่องเที่ยว อีกในหนึ่งก็คือประเทศหรือภูมิภาคที่เป็นจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยว มีองค์ประกอบสี่ประการที่ก่อให้เกิดมิติด้านอุปทานในตัวจุดหมายปลายทางนั้นๆ คือพาหนะและการเดินทาง ความน่าดึงดูด การบริการ และข้อมูลข่าวสาร จากการศึกษาวิจัยพบว่าแรงจูงใจแบบดึงจะรวมถึง “สภาพแวดล้อมที่ทันสมัยและกิจกรรม” “พื้นที่กว้างขวางและกิจกรรม” “ภูมิอากาศที่คงที่” “ภูมิประเทศทางธรรมชาติ” “วัฒนธรรมที่หลากหลาย” “ความสะอาดและการจับจ่าย” “ชีวิตยามราตรีและอาหารท้องถิ่น” “เมืองและหมู่บ้าน” “กีฬาทางน้ำ” และอื่นๆ (Yoon and Uysal, 2005) โดยสรุปจากข้อมูลข้างต้นที่กล่าวมา พบว่าแรงจูงใจทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแตกต่างกันไปตามจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยวที่แต่ละคนเลือก ดังนั้น สรุปได้ว่าแรงจูงใจแบบดึงของนักท่องเที่ยวชาตินานาชาติที่เลือกมาเยือนไทยและไต้หวันนั้น มีความแตกต่างกันดังสมมติฐานต่อไปนี้

H2: ปัจจัยของแรงจูงใจแบบดึงของนักท่องเที่ยวชาตินานาชาติที่เดินทางไปมายังไทยและไต้หวัน แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ คุณลักษณะเฉพาะด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวก็เป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะนำไปวิเคราะห์พฤติกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เช่น จำนวนวันที่พำนัก ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง แหล่งข่าวสารข้อมูล ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เป็นต้น จึงอนุมานได้ว่าลักษณะเฉพาะของนักท่องเที่ยวชาตินานาชาติที่เลือกมาเยือนประเทศไทยและไต้หวันนั้น มีความแตกต่างกันดังสมมติฐานต่อไปนี้

H3: ลักษณะเฉพาะด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาตินานาชาติที่ไปมายังไทยและไต้หวัน แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวัดคือแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นการวัดแรงจูงใจแบบผลึก ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวคิดจากงานวิจัยของ Kim, Oh, and Jogaratnam (2007) ซึ่งมีปัจจัยแรงจูงใจแบบผลึก 7 ด้านคือ (1) ความรู้ (2) กีฬา (3) ผจญภัย (4) การผ่อนคลาย (5) ไลฟสไตล์ (วิถีชีวิต) (6) การอดตัวเรื่องการท่องเที่ยว และ (7) ครอบครัว ส่วนที่สองเป็นการวัดแรงจูงใจแบบดิ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเอารายการการสำรวจเกี่ยวกับการบริโภคและแนวโน้มความนิยมของนักท่องเที่ยวในไต้หวัน จัดทำโดยองค์การการท่องเที่ยวไต้หวัน ซึ่งใช้เป็นหน่วยวัดสำหรับแรงจูงใจแบบดิ่ง มีปัจจัยรวม 14 ด้าน คือ (1) วิถีชีวิต (2) ด้านอาหาร (3) วัฒนธรรมและธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น (4) ความใกล้ชิดกับต่างจังหวัด (5) โบราณวัตถุ (6) ผลไม้ (7) ราคาสินค้า (8) อากาศดี (9) สิ่งแวดล้อมและสังคมที่ปลอดภัย (10) กิจกรรมพักผ่อนยามราตรี (11) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสนันทนาการ (12) การเข้าชมงานเทศกาล (13) ประชาธิปไตย และ (14) การดูแลสุขภาพ (Tourism Bureau, M.O.T.C. Republic of China, 2007) ส่วนที่สามเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามและคุณลักษณะเฉพาะของนักท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนคนต่อหนึ่งทริปเดินทาง แหล่งข้อมูลข่าวสาร จำนวนวันเดินทาง ผู้ร่วมเดินทาง จำนวนครั้งของการเดินทางและค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว โดยใช้การวัดแบบ Five-Point Likert Scale เป็นหน่วยวัดย่อยห้าหน่วย คือ “สำคัญอย่างยิ่ง” “สำคัญ” “กลางๆ” “ไม่สำคัญ” และ “ไม่สำคัญอย่างยิ่ง” มีการวัดความเที่ยงตรง (Reliability) ของแบบวัดแรงจูงใจ โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1951) ทั้งนี้แบบวัดแรงจูงใจแบบผลึกจำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.876 แบบวัดแรงจูงใจแบบดิ่งจำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.797 ถือว่าเที่ยงตรงเชื่อถือได้ตรงตามค่าเชื่อมั่นของ α Cronbach ที่ระบุว่าแบบวัดมีความน่าเชื่อถือสูงเมื่อมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.7 (DeVellis, 1991)

กลุ่มตัวอย่างและการเก็บข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างที่ในการวิจัยนี้คือนักท่องเที่ยวชาวชนานาชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวชาวชนานาชาติที่เดินทางมาไต้หวันที่มีอายุตั้งแต่ 18 -30 ปี Sangpikul (2013) ระบุว่า หากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนสามารถอนุมูลงใช้สูตรของยามาเน่ ดังนั้นมีการประมาณการนักท่องเที่ยวชาวชนานาชาติที่เดินทางมาไทยต่อปีเท่ากับ 120,000 คน (N) และประมาณการนักท่องเที่ยวชาวชนานาชาติที่เดินทางมาไต้หวันต่อปีเท่ากับ 120,000 คน (N) กลุ่มตัวอย่างจึงได้ $n = 398$ คน ผู้วิจัยได้รับคืนแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำไปวิเคราะห์ทั้งหมดรวม 550 ชุด เป็นแบบสอบถามจากไทย จำนวน 283 ชุด จาก 398 ชุด และเป็นแบบสอบถามจากไต้หวันจำนวน 267 ชุด จาก 398 ชุด ระยะเวลาเก็บข้อมูลคือช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน 2013 โดยเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก การเก็บข้อมูลในไทยจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวชนานาชาติที่บริเวณสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ เกสเฮาส์ถนนข้าวสารและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น พระบรมมหาราชวัง พิพิธภัณฑ์วชิราลงกรณ์ การเก็บข้อมูลในไต้หวันได้ทำการเก็บข้อมูลตามโฮสเทลในกรุงไทเป สนามบินนานาชาติเถาหยวนและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น บริเวณอนุสรณ์สถานเจียงไคเช็ค พิพิธภัณฑ์แห่งชาติกู้กง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษามีการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ คือ (1) การวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่อที่จะได้กำหนดแนวโน้มกลางและแนวโน้มการกระจายตัวได้ (2) ค่าสถิติพื้นฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรปัจจัยของแรงจูงใจแบบผลึกแลแรงจูงใจแบบดิ่งของนักท่องเที่ยวที่มาไทยและไต้หวัน (3) การทดสอบค่า t-test เพื่อดูว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเท่ากันหรือไม่และสามารถชี้ชัดข้อแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละส่วนได้ และ (4) การทดสอบค่า Chi-square เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของนักท่องเที่ยว แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแรงจูงใจแบบผลึกและแรงจูงใจแบบดิ่งของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาจากไต้หวันหรือไม่

ผลการวิจัย

1. แรงจูงใจแบบผลึก

จากผลการวิจัย นอกจากปัจจัยของแรงจูงใจแบบผลึกด้าน “การรอดตัวเรื่องการท่องเที่ยว” เท่านั้น ด้านปัจจัยด้านอื่นที่เหลือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาจากไต้หวันต่างมีค่ามาตรฐานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) แสดงถึงคะแนนแรงจูงใจตามค่าเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาจากไต้หวัน ($\bar{X} = 3.04 \sim 4.14$) สูงกว่าของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาจากไต้หวันอย่างมาก ($\bar{X} = 2.42 \sim 4.00$) ตามคะแนนของปัจจัยแรงจูงใจแบบผลึกทั้ง 6 ด้าน จากตารางที่ 1 แสดงว่านักท่องเที่ยวชาวจีนต่างมีแรงจูงใจแบบผลึกในการท่องเที่ยวแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประเทศที่พวกเขาเดินทางไป ทั้งนี้ พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาจากไต้หวันมีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้าน “ความรู้” “กีฬา” “การผจญภัย” “การพักผ่อน” “ไลฟ์สไตล์” และ “ครอบครัว” สูงกว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาจากไต้หวัน นอกจากนี้ ผลการวิจัยนี้ตรงกับผลการวิจัยของ Kim, Lee and Klenosky (2003) ว่าปัจจัยด้าน “การผจญภัย” มีความสำคัญมากสำหรับนักเดินทางที่อายุต่ำกว่า 29 ปี ขณะที่งานวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 18-30 ปี

ตารางที่ 1 ค่า t-test แรงจูงใจแบบผลึก

ลำดับ	ปัจจัย	เที่ยวไทย n=283		เที่ยวไต้หวัน n=267		t	P value
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
	ความรู้	4.14	0.58	4.00	0.58	-2.58	0.03*
1.	เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ หรือเพิ่มพูนความรู้	4.18	0.81	3.91	0.83	-3.51	.000***
2.	ได้รับประสบการณ์ไลฟ์สไตล์ใหม่ที่แตกต่าง	4.41	0.82	4.04	0.86	-4.71	.000***
3.	ได้เห็นมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้	4.04	0.94	4.11	0.74	0.84	0.21
4.	ได้เห็นและสัมผัสต่างประเทศ	4.28	0.77	4.21	0.84	-0.83	0.27
5.	ท่องเที่ยวในสถานที่เชิงประวัติศาสตร์	3.81	0.84	3.75	0.89	-0.63	0.16
	การพักผ่อน	3.95	0.67	3.51	0.78	-6.38	.000***
13.	การพักผ่อนหย่อนใจ	4.01	0.79	3.80	0.91	-2.61	0.00**
14.	ได้หนีจากความกดดันทางบ้าน	3.95	0.98	3.19	1.15	-7.46	.000***
15.	เปลี่ยนบรรยากาศจากงานที่ยุ่งเหยิง	3.73	1.11	3.38	1.25	-3.14	0.00**
16.	หนีจากชีวิตประจำวัน	4.10	0.85	3.65	1.13	-4.77	.000***

ตารางที่ 1 ค่า t-test แรงจูงใจแบบผลึก (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัย	เที่ยวไทย n=283		เที่ยวไต้หวัน n=267		t	P value
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
	การผจญภัย	3.90	0.65	3.43	0.69	-7.39	.000***
8	ค้นหาความตื่นเต้นแปลกใหม่	3.91	0.94	3.34	1.09	-5.95	.000***
9	ได้สนุกและได้รับความบันเทิง	4.07	0.86	3.90	0.95	-2.01	0.02*
10	ได้รำลึกช่วงเวลาที่ดีในอดีต	3.44	1.16	2.85	1.08	-5.54	.000***
11	ได้ทำสิ่งที่เสี่ยงและใช้ความกล้าได้ผจญภัย	4.07	0.85	3.39	1.03	-7.61	.000***
12.	เป็นอิสระ ได้แสดงออก เป็นตัวของตัวเอง	3.99	0.93	3.66	0.95	-3.71	.000***
	ไลฟ์สไตล์ (วิถีชีวิต)	3.59	0.87	3.18	0.87	-4.96	.000***
17.	ได้ประสบการณ์ในการมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย	3.62	0.99	3.24	1.01	-4.02	.000***
18.	ค้นพบตัวเองอีกครั้ง	3.56	1.07	3.12	0.99	-4.48	.000***
	การรอดตัวเรื่องการท่องเที่ยว	3.14	0.98	3.19	0.77	0.58	0.24
19.	พูดคุยเกี่ยวกับทริปเดินทางเมื่อกลับถึงบ้าน	3.43	1.14	3.72	1.04	2.79	0.04*
20.	ได้ดื่มด่ำ ปรนเปรอตัวเองกับความหรูหรา	2.81	1.25	2.65	0.94	-1.49	0.29
21.	ได้ไปในที่ที่เพื่อนคนอื่นไม่เคยไป	3.17	1.21	3.19	1.10	0.16	0.18
	กีฬา	3.05	1.01	2.42	0.84	-7.10	.000***
6.	มีความปรารถนาที่จะไปดูกีฬา	2.77	1.16	2.31	0.94	-4.57	.000***
7.	เข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้ร่างกายหรือพลกำลัง	3.33	1.13	2.53	0.95	-8.03	.000***
	ครอบครัว	3.04	0.96	2.74	0.84	-3.52	.000***
22.	มีความรู้สึกเหมือนได้อยู่บ้านในที่ที่ไม่ใช่บ้าน	3.44	1.11	2.96	1.06	-4.67	.000***
23.	เยี่ยมเยียนเพื่อนฝูงญาติมิตร	2.82	1.28	2.57	1.29	-2.06	0.037*
24.	เพื่อนฝูงญาติมิตรได้มาอยู่ร่วมกัน	3.03	1.21	3.11	1.23	0.74	0.22
25.	เยี่ยมเยียนบรรพบุรุษ	2.87	1.38	2.31	1.11	-4.72	.000***

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

2. แรงจูงใจแบบดิ่ง

แรงจูงใจแบบดิ่งนักท่องเที่ยวชาวจีนมีค่ามาตรฐานที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) ในปัจจัยด้าน “โบราณวัตถุ” “ผลไม้” “ราคาสินค้า” “อากาศดี” “การเข้าชมงานเทศกาล” “ความเป็นประชาธิปไตย” และ “การดูแลสุขภาพ” พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาจากไต้หวันมีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจแบบดิ่ง ($\bar{X} = 3.08 \sim 3.94$) สูงกว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาจากไต้หวัน ($\bar{X} = 2.88 \sim 3.45$) ในแต่ละปัจจัยทั้งเจ็ดข้อข้างต้น ขณะที่นักท่องเที่ยวชาวจีนในไทยและไต้หวันไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในคะแนนเฉลี่ยของอีกเจ็ดข้อที่เหลือ แสดงว่านักท่องเที่ยวชาวจีนต่างมีแรงจูงใจแบบดิ่งที่ไม่เหมือนกันในการเลือกประเทศที่มาเยือน ทางปัจจัยด้าน “โบราณวัตถุ” “ผลไม้” “ราคาสินค้า” “อากาศดี” “เข้าชมงานเทศกาล” “การดูแลสุขภาพ” เหล่านี้ล้วนดึงดูดให้นักเดินทางชาวจีนมาไทย และทำให้ค่าแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในไทยสูงกว่าไต้หวัน อาจเป็นเพราะไทยมีสินค้าด้านท่องเที่ยวราคาถูกกว่าไต้หวัน มีเทศกาลประเพณีด้านพุทธศาสนาเป็นแบบเฉพาะของ

ตัวเอง รวมถึงวัดไทยและศิลปะสถาปัตยกรรมที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป สภาพภูมิประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ และการเดินทางที่สะดวกสบาย (ดูตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่า t-test แรงจูงใจแบบดึง

ลำดับ	ปัจจัย	เที่ยวไทย n=283		เที่ยวไต้หวัน n=267		t	P value
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1.	วิวทิวทัศน์	4.14	0.82	4.04	0.73	-1.34	0.18
3.	วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	4.12	0.83	4.05	0.73	-0.85	0.09
2.	อาหาร	4.07	0.94	4.09	0.87	0.18	0.23
8.	อากาศดี	3.94	0.94	2.95	1.04	-10.70	.000***
7.	ราคาสินค้า	3.89	0.98	3.40	1.02	-5.20	.000***
5.	โบราณวัตถุ	3.65	0.99	3.45	0.93	-2.13	0.02*
6.	ผลไม้	3.72	1.06	3.31	1.07	-4.05	.000***
9.	สภาพแวดล้อม สังคมที่ปลอดภัย	3.60	0.94	3.68	0.94	0.86	0.34
11.	สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสันตนาการ	3.58	0.98	3.42	0.86	1.79	0.22
10.	กิจกรรมพักผ่อนยามกลางคืน	3.53	1.07	3.45	0.94	-0.86	0.19
12.	การเข้าชมงานเทศกาล	3.43	1.04	3.08	0.99	-3.60	.000***
4.	ความใกล้ชิดกับต่างจังหวัด	3.30	1.26	3.26	1.20	-0.37	0.31
13.	ความเป็นประชาธิปไตย	3.22	1.04	2.94	1.10	-2.79	0.00**
14.	การดูแลสุขภาพ	3.08	1.07	2.88	1.05	-1.99	0.042*

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

3. ลักษณะเฉพาะของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มายังไทยและไต้หวัน

ผลการวิจัยพบว่า (1) จำนวนคนที่ร่วมเดินทางส่วนใหญ่คือ “2 คน” นักท่องเที่ยวชาวจีนชาตินานาชาติที่มาจากไต้หวันเท่ากับร้อยละ 55.0 และนักท่องเที่ยวชาวจีนชาตินานาชาติที่มาจากไต้หวันคิดเป็นเปอร์เซ็นต์เท่ากับร้อยละ 30.7 ตามลำดับ ส่วนในเรื่องของแหล่งข้อมูลข่าวสาร ส่วนใหญ่คือการบอกปากต่อปากจากเพื่อนฝูงและญาติพี่น้องคิดเป็นร้อยละ 36.6 ของนักท่องเที่ยวชาวจีนชาตินานาชาติที่มาจากไทยและร้อยละ 33.1 เป็นนักท่องเที่ยวชาวจีนชาตินานาชาติที่มาจากไต้หวัน ผลการวิจัยนี้คล้ายคลึงกับงานวิจัยของ Peerrett (2007) ที่กล่าวว่าแหล่งข้อมูลของนักท่องเที่ยวชาวจีนชาตินานาชาติคือ การได้รับข้อมูลจากการบอกเล่าของครอบครัวและเพื่อน (2) เรื่องจำนวนวันเดินทางพบว่า ส่วนใหญ่ “เดินทางมากกว่า 6 วัน” โดยใช้เวลาท่องเที่ยวในไต้หวัน คิดเป็นร้อยละ 52.7 และใช้เวลาท่องเที่ยวในไทย คิดเป็นร้อยละ 75.3 แสดงว่านักท่องเที่ยวชาวจีนชาตินานาชาติมีการท่องเที่ยวแบบนานวันกว่าสอดคล้องกับที่องค์การการท่องเที่ยวโลก WTO (2008) กล่าวว่า “ร้อยละ 70 ของชาวจีนที่มีเป้าหมายอยู่ที่การเดินทางและมีจำนวนวันในการท่องเที่ยวมากกว่า” แม้จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำ แต่มีจำนวนวันในการเดินทางท่องเที่ยวที่นานกว่า แสดงว่านักท่องเที่ยวชาวจีนชาตินานาชาติสามารถสร้างรายได้และมูลค่าทางเศรษฐกิจได้มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับนักท่องเที่ยวแบบอื่นๆ (3) เรื่องผู้ร่วมเดินทางพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนชาตินานาชาติส่วนใหญ่เลือกเดินทางกับเพื่อน กล่าวคือ “มีตั้งแต่ 2 คนหรือมากกว่าที่มาจากไต้หวัน” คิดเป็นร้อยละ 61.4

และ “เดินทางมาเที่ยวประเทศไต้หวัน” คิดเป็นร้อยละ 59.2 ดังที่ Peerrett (2007) กล่าวไว้ นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติเลือกที่จะเดินทางคนเดียวหรือไม่ก็กับเพื่อนมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ (4) เรื่องของจำนวนครั้งของการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ “เป็นการมาเที่ยวครั้งแรก” นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติในไต้หวัน คิดเป็นร้อยละ 72.4 และนักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติในไทย คิดเป็นร้อยละ 54.7 (5) เรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางพบว่า นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเที่ยวในไทยและไต้หวันมีค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วงระหว่าง “US\$501~2,000” กล่าวคือค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาไทยอยู่ที่ร้อยละ 55.5 และไต้หวันอยู่ที่ร้อยละ 51.2 ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติมีจุดหมายมุ่งหมายเพื่อท่องเที่ยวโดยปกติแล้วมักจะมีค่าใช้จ่ายอยู่ที่ระดับต่ำเนื่องด้วยส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา แต่ก็มีแนวโน้มที่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะพำนักอยู่ในประเทศจุดหมายปลายทางที่นานกว่า ดังนั้นหากในท้องถิ่นมีกิจกรรมที่มีความหลากหลายมานำเสนอให้กับนักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติก็อาจทำให้นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติจะมีการใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้น

จากการทดสอบค่า Chi-square พบว่ากลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติที่เลือกเดินทางไปคนละประเทศนั้น นอกจากลักษณะของผู้ร่วมเดินทางและค่าใช้จ่ายในการเดินทางแล้ว จะเป็นคุณลักษณะเฉพาะของการท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับที่ $p < 0.001$ ได้แก่ จำนวนผู้ร่วมเดินทาง ($X^2=55.973$) แหล่งข้อมูลข่าวสาร ($X^2=41.764$) จำนวนวันเดินทาง ($X^2=31.819$) และจำนวนครั้งของการเดินทาง ($X^2=18.695$) ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน และการเลือกจุดหมายปลายทางเพื่อการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

บทสรุปและการอภิปรายผลการศึกษา

1. แรงจูงใจแบบผลึกที่มีต่อการเลือกไปยังประเทศที่แตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติที่เลือกเดินทางมาไทยและไต้หวันนั้นต่างมีปัจจัยในเรื่องแรงจูงใจแบบผลึกที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (สนับสนุนสมมติฐานที่ 1) สามารถอธิบายได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติส่วนใหญ่เลือกประเทศที่จะเดินทางไปต่างกัน โดยมีแรงจูงใจแบบผลึกไม่เหมือนกัน ส่วนที่เป็นปัจจัยแรงจูงใจแบบผลึกที่สำคัญทำให้นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติเลือกมาเที่ยวเมืองไทยหรือไต้หวัน อันได้แก่ ความรู้ การผจญภัย การพักผ่อน และไลฟ์สไตล์ (วิถีชีวิต) นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจแบบผลึกโดยรวมที่มีส่วนทำให้นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในไทยหรือไต้หวันพบว่า นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติที่มาเที่ยวเมืองไทยมีแรงจูงใจแบบผลึกมากกว่านักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติที่เลือกไปเที่ยวไต้หวันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือนักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติที่เลือกมาไทยส่วนใหญ่มาจากประเทศในทวีปยุโรปและอเมริกา อาจจะเนื่องมาจากประเทศดังกล่าวมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทยอย่างชัดเจน และมีการแสวงหากิจกรรมผจญภัย ไลฟ์สไตล์ กีฬา ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติที่เลือกไปไต้หวันส่วนใหญ่มาจากประเทศแถบเอเชีย เช่น จีน ฮองกง มาเก๊าและสิงคโปร์ ซึ่งประเทศดังกล่าวมีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมไต้หวัน ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านการแสวงหากิจกรรมผจญภัย ไลฟ์สไตล์ และกีฬา นักท่องเที่ยวชาวเขาวชนนานาชาติที่มาเที่ยวไทยจึงมีอิทธิพลของแรงจูงใจแบบผลึกไม่ได้เป็นปัจจัยที่มีนัยสำคัญมาก

2. แรงจูงใจแบบดึงที่มีต่อการเลือกไปยังประเทศที่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีปัจจัยแรงจูงใจแบบดึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (สนับสนุนสมมติฐานที่ 2) กล่าวคือนักท่องเที่ยวชาวชนานานาชาติที่มาเที่ยวเมืองไทยและได้วันหยุดส่วนมากจะเพื่อชื่นชมวิวทิวทัศน์ อาหาร และวัฒนธรรมและธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น นอกจากนี้ยังพบว่านักท่องเที่ยวชาวชนานานาชาติที่มาไทยและได้วันหยุดต่างก็มีปัจจัยแรงจูงใจแบบดึงที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ “ผลไม้” “ราคาสินค้า” “อากาศดี” “การเข้าชมงานเทศกาล” “ประชาธิปไตย” “โบราณวัตถุ” และ “การดูแลสุขภาพ” แสดงว่าไทยมีสิ่งดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวชาวชนานานาชาติได้มากกว่าได้วันหยุด จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวชนานานาชาติเลือกที่จะเดินทางไปได้วันหยุดได้แก่ “วิวทิวทัศน์” “อาหาร” “วัฒนธรรมประเพณีของได้วันหยุด” “การใกล้ชิดกับธรรมชาติ” และ “โบราณวัตถุ” อีกทั้ง นักท่องเที่ยวชาวชนานานาชาติยังลงความเห็นว่าเป็น “ผู้คนที่เปี่ยมมิตร” และ “อาหาร” เป็นปัจจัยที่ทำให้ได้วันหยุดได้เปรียบมากที่สุด (Tourism Bureau, M.O.T.C. Republic of China, 2007) อย่างไรก็ตามระดับของความน่าดึงดูดหรือแรงจูงใจแบบดึงยังคงถือว่าต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับนักท่องเที่ยวชาวชนานานาชาติที่เลือกเดินทางมาไทย อาจเป็นเพราะไทยมีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายกว่า เช่น ชายทะเล แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ถึงแม้ไทยจะมีสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมืองแต่คนไทยก็ยังคงเป็นมิตรกับชาวต่างชาติ ศาสนาพุทธยังมีอิทธิพลต่อคนไทยอย่างลึกซึ้งซึ่งช่วยให้คนไทยมีวิถีชีวิตที่สงบและมีสันติสุข มีทรัพยากรธรรมชาติแบบเขตร้อนที่สวยงามและมีเอกลักษณ์ ประกอบกับบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ของตัวเอง งานเทศกาลประเพณีที่มีจัดเป็นประจำตลอดทั้งปีก็เป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวในไทย นอกจากนี้ ทางการท่องเที่ยวไทยก็มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งไทยมีเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ทันสมัยและราคาไม่สูงมาก รวมทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าใช้จ่ายในราคาที่ไม่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับได้วันหยุด ถึงแม้ว่าได้วันหยุดจะมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างมาก แต่ค่าใช้จ่ายในการบริโภคและสินค้าก็สูงตามขึ้นไปด้วย

3. ลักษณะเฉพาะของนักท่องเที่ยวชาวชนานานาชาติที่มายังไทยและได้วันหยุด

จากผลการศึกษาลักษณะเฉพาะด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวชนานานาชาติที่มายังไทยและได้วันหยุด แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (สนับสนุนสมมติฐานที่ 3) นักท่องเที่ยวชาวชนานานาชาติจะมีรายได้ไม่สูงนัก แต่จะมีจำนวนวันพำนักยาวนานกว่า จากการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างของไทยกับได้วันหยุดพบว่า นักเดินทางชาวชนานานาชาตินี้มีแรงจูงใจในการเลือกไปเยือนไทยมากกว่าไปได้วันหยุด เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมาไทยต่ำกว่า เมื่อนักท่องเที่ยวชาวชนานานาชาติมีการใช้จ่ายได้น้อยเท่าใดจะทำให้พวกเขามีโอกาสพำนักอยู่ได้นานมากขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้ พวกเขายังมีโอกาสเดินทางไปเที่ยวยังเมืองอื่นๆ ได้อีกตามความต้องการ ดังนั้นผู้ประกอบการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการควรนำเสนอสินค้าทางการท่องเที่ยวที่ง่าย ๆ อีกทั้งราคาไม่แพงเพื่อมานำเสนอและดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวชนานานาชาติ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยดังนี้ คือ (1) จากผลการวิจัยในตารางที่ 1 แรงจูงใจแบบหลัก พบว่าปัจจัยสำคัญอันดับแรกคือด้านความรู้ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เดินทางท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มพูนความรู้ แนวโน้มของโลกาภิวัตน์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นที่ต้องการของกลุ่มเยาวชน โดยเฉพาะภาษาจีน ทำให้มีเยาวชนเดินทาง

ไปยังไต้หวันเพื่อศึกษาภาษาจีนหรือเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนมากขึ้น ตลาดท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชนเริ่มมีบทบาทสำคัญมากขึ้นสำหรับไต้หวัน ซึ่งทางไทยก็ควรสนับสนุนด้านการเรียนรู้วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของไทย อาทิเช่น ไร่ไทย อาหารไทยหรือขนมไทย การแกะสลักผักและผลไม้ กีฬามวยไทย นวดแผนโบราณไทย เพื่อให้นักท่องเที่ยวเยาวชนนานาชาติได้เรียนรู้และสร้างเสริมประสบการณ์ใหม่ อีกทั้ง สร้างแรงจูงใจให้กับนักท่องเที่ยวเยาวชนมาเยือนไทยเพิ่มขึ้น (2) ควรมีการศึกษากิจกรรมระหว่างนักท่องเที่ยวเยาวชนนานาชาติเข้ามาท่องเที่ยวในไทย หรือกิจกรรมในระหว่างนักท่องเที่ยวเยาวชนนานาชาติเข้ามาเรียนภาษาจีนกลางหรือมาเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนในไต้หวัน เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ให้เพิ่มขึ้นและมีการกลับมาเที่ยวซ้ำ และ (3) ควรมีการวิจัยในกลุ่มนักท่องเที่ยวอื่นที่มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่ต่างออกไป เช่น แรงจูงใจในการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กลุ่มนักท่องเที่ยวแม่บ้าน หรือกลุ่มนักท่องเที่ยววัยทำงานโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผลึกและแบบต้น

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การคมนาคม ด้านที่พัก รวมถึงระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ
2. นำไปเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์สินค้าทางตลาดท่องเที่ยวในด้านของระลีกและการบริโภคทางการท่องเที่ยว เพื่อนำเสนอและเป็นทางเลือกให้แก่กลุ่มนักท่องเที่ยวเยาวชน

ข้อจำกัดในการวิจัย

การศึกษานี้เป็นวิจัยแบบพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional studies) การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาแบบพรรณนาระยะยาวเพื่อที่จะได้ข้อมูลอย่างต่อเนื่องและเป็นข้อมูลเชิงลึก

เอกสารอ้างอิง

- Calantone, R.J. and MaZanec, J.A. (1991). "Marketing management and tourism." *Annals of Tourism Research*, 18: 101-119.
- Cohen, E. (2003). "Backpacking: diversity and change." *Tourism and cultural change*, 1(2): 95-110.
- Contiki. (2009). Worldwide travel for 18 to 35 years old. Accessed February 4, 2012. Available from <http://www.contiki.com>.
- Crompton, J. L. (1979). "Motivations for pleasure vacations." *Annals of tourism research*, 6: 408-24.
- Cronbach L J. (1951). "Coefficient alpha and the internal structure of tests." *Psychometrika*, 16: 297-334.
- Dann,G. (1977). "Writing out the tourist in space and time." *Annals of Tourism Research*, 26: 159-187.

- DeVellis RF. (1991). **Scale development theory and applications**. Sage: London.
- Hodson, S. (1999). **Consumer behavior related to tourism**. In A. Pizam & Y.
- Iso-Ahola, S.E. (1982). "Toward a social psychological theory of tourism motivation: a rejoinder." **Annals of Tourism Research**, 9: 256-262.
- Jefri, Y. (2001). "Tourism the best solution for economic problem in Saudi Arabia." Working paper presented to the symposium of the economic effect of tourism, King Abdulaziz University.
- Kim, K., Oh, L., and Jogaratnam, G. (2007). "College student travel: a revised model of push motives." **Journal of Vacation Marketing**, 13(1): 73-85.
- Kim, N. and Chalip, L. (2004). "Why travel to FIFA world cup? Effects of motives, background, interest, and constraints." **Tourism Management**, 25: 695-707.
- Kim, S., Lee, C., and Klenosky, D. B. (2003). "The influence of push and pull factors at Korean national parks." **Tourism Management**, 24: 169- 180.
- Klenosky, D. B. (2002). "The pull of tourism destinations a means-end investigation." **Journal of Travel Research**, 40: 385-395.
- Morrison, A.C. (1989). **Hospitality and travel marketing**, N.Y.
- Murphy, L. (2001). "Exploring social interactions of backpackers." **Annals of Tourism Research**, 28(1): 50-67.
- Nash, R., Thyne, M., and Davies, S. (2006). "An Investigation into Customer Satisfaction Levels in the Budget Accommodation Sector in Scotland: Case Study of Backpacker National Youth Commission, Executive Yuan, (2008). Accessed May 5, 2012. Available from <http://www.taiwan.gov.tw/ct.asp?mp=999&xltem=17597&ctNode=904>
- Perrett, Cheryl A. (2007). "Travel motivation of independent youth leisure travelers". Master thesis, Faculty of physical education and recreation studies, University of Manitoba.
- Richards, G. and Wilson. (2004) **The global nomad: backpacker travel in theory and practice**. Cleve don, UK: Channel View.
- Sangpikul A. (2008). "Travel motivations of Japanese senior travelers to Thailand." **International Journal of Tourism Research**, 10(1): 81-94.
- Sangpikul A. (2013). "Research methodology for tourism and hospitality." Bangkok: Dhurakitj Pundit University Press.
- Sharpley, Richard. (2006). **Travel and tourism**. London: Sage Publications.

- Skelton, T. and Valentine, G (Eds.). (1998). **Cool places: geographies of youth cultures**.
New York: Routledge. 1998.
- SYTA. (2003). **Active Canadian members survey**. The Student and Youth Travel association of
North America (SYTA). 2003.
- Swarbrooke, J. and Horner, S. (1999). **Consumer behavior in tourism**. Butter worth:
Heinemann.
- Tourism Authority of Thailand. (2009). Tourism marketing planning. **Annual Report**. Bangkok:
TAT.
- Tourism Bureau, M.O.T.C. Republic of China (2007). Accessed December 14, 2012. Available
from <http://taiwan.net.tw/welcome.aspx>
- Treesuwan A. (2010). “Study of Thai tourists’ characteristics in traveling to Korea”
วารสารวิชาการ Veridian E-Journal 3,1 (July) : 232-244.
- World Tourism Organization. (2008). Youth travel matters: understanding the global
phenomenon of youth travel. Madrid, Spain.
- World Tourism Organization. (2010). The power of the youth travel: Madrid, Spain.
- Yoon, Y., and Uysal, M. (2005). “An examination of the effects of motivation and satisfaction on
destination loyalty: a structural model.” **Tourism Management**, 26: 45-56.